

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 15 (DF og EL) stemte for, 89 (V, S, KF, RV og SF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 111: Forslag til lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser (akkrediteringsloven).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 15/12 2006. Første behandling 19/1 2007. Betænkning 21/2 2007).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af universitetsloven og lov om forskningsrådgivning m.v. (Konsekvensændringer som følge af oprettelse af Akkrediteringsinstitutionen).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 15/12 2006. Første behandling 19/1 2007. Betænkning 21/2 2007).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Begrundelsen for at fremsætte det her lovforslag er, at man ønsker at etablere større uafhængighed for universiteterne og for andre uddannelsesinstitutioner og sikre, at de godkendelser, der sker af uddannelserne, tager udgangspunkt i en kvalitetsvurdering.

Den intention er Enhedslisten fuldstændig enig i. Desværre er lovforslaget i sin konkrete

udformning blevet af en sådan karakter, at man kan sætte et meget stort spørgsmålstegn ved, om det, man hævder er hensigten, i realiteten lykkes.

Kl. 13.50

Der er sådan set et stort behov for at etablere større uafhængighed på universiteterne. Vi har i de seneste uger gentagne gange set og hørt protester fra universiteternes ledelser, fra både rektorer og bestyrelsesformænd, der giver udtryk for, at de er trætte af regeringens måde at regulere universiteternes vilkår på i alle detaljer. Nu er det så bare, at det her forslag har fået en sådan udformning, at man må sætte et stort spørgsmålstegn ved, om det skaber nogen større uafhængighed.

Man fastholder jo, at rådet udpeges af ministeren – ministrene må man vel hellere sige, fordi der også er indblandet ministre fra andre områder. Man indleder administrationen i Videnskabsministeriet, men fastholder dog, at der i hvert fald formelt set er tale om uafhængighed. Men der må jo nok – der er jeg meget enig med den tilkendegivelse, der er kommet fra Det Radikale Venstre – sættes store spørgsmålstegn ved, om der er tale om nogen formel uafhængighed. Det, man jo må sige, er, at det, der i hvert fald står tilbage her, er et indtryk af, at man ønsker at skabe en meget snæver og tæt forbindelse mellem et uafhængigt råd og ministeriets administration.

Nu var udgangspunktet, at man skulle sikre, at uddannelserne blev godkendt af det her Akkrediteringsråd ud fra en bedømmelse af uddannelsernes kvalitet og relevans. Alligevel viser det sig, når man læser lovforslaget, at lovforslaget giver god mulighed for, at ministeren og ministrene kan gribe ind, stoppe godkendelser af uddannelser, nægte godkendelse af uddannelser og nedlægge uddannelser. Det er altså ikke sådan, at man har givet universiteterne og andre uddannelsessteder en reel frihed til at oprette de uddannelser, de ønsker, for det skal stadig være ud fra en politisk bestemmelse. Det mener Enhedslisten er en politisk kontrol, som er helt unødvendig.

Derudover er der den særlige mulighed, at ministeren i løbet af sagsbehandlingen i Akkrediteringsrådet kan meddele Akkrediteringsrådet, at man godt kan stoppe behandlingen af den uddannelse, for ministeren vil alligevel ikke godkende den. Det er altså en mulighed for at gribe ind og stoppe processen i utide.